

min mening sige, at de forskellige ændringer eller justeringer, som lovforslaget indeholder, er gode og berettigede.

Hensigten med lovforslaget er, som ministeren siger, at skabe mulighed for en mere smidig administration, og ingen kan jo være modstander heraf. Det betyder øget mulighed for samarbejde kommunerne imellem, det betyder, at andre end sprogcentre kan tilbyde danskundervisning. Det betyder også, at et højskoleophold i højere grad kan komme ind i billedet som integrationsmulighed. Jeg gætter på, at dette forslag ikke vil skabe sorg i ministerens højskolehjerter, og jeg sympatiserer med hensigten, idet både højskolerne og de fremmede kan have gavn af muligheden, om end jeg ikke kan undertrykke et lille smil ved tanken om, hvad Grundtvigs historisk-poetiske højskole, der skulle vække danskheden i karlenes og pigernes sind, i dag kan bruges til.

Men kan dette bidrage til at befæste og øge det danske i denne indvandringstid i en gammel nation, så skal der ikke lyde nogen klage fra os, der er grundlæggende skeptiske over for den overfladiske og misforståede opfattelse af begrebet integration, som det politiske liv hidtil har hengivet sig til, og vi tilsiger vor støtte til smiddiggørelsen af en tvivlsom lov.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror, at hvis det er Dansk Folkepartis definition af den danske kultur, så vil der være umådelig mange i det her land, sågar i det her Folketing, som ikke vil føle sig særlig integreret i den kultur, Dansk Folkeparti lægger for dagen, særlig når hr. Søren Krarup giver udtryk for, at det er Gud, der skal forbyde, at der sker regerings-skifte.

I et demokrati må det vel være folket, der bestemmer, hvorvidt der skal være den ene regering eller den anden regering. Men det kan jo så godt være, at det er den kulturforskel, der er mellem mig og hr. Søren Krarup, at jeg mener, at det er folket, der skal bestemme regeringen og ikke Gud.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Søren Krarup om, er: Er det ikke rigtigt, at det her integrationsforslag ikke er fra venstrefløjen, men fra ministeren? Så hvis man skal skælde ud på den nuværende lovgivning over, at den ikke er god nok, eller at den ikke tager højde for alle de fejl, der i øvrigt er, som hr. Søren Krarup anfører, så må

det vel være regeringen, hr. Søren Krarup burde skælde ud på og ikke på venstrefløjen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jamen jeg bliver altid så bevæget, når hr. Kamal Qureshi heroppefra vil fortælle mig, hvad dansk kultur er, og også umådelig taknemmelig.

Men må jeg sige, at sådan et godt gammelt udtryk som »hvad Gud forbyde«, det er faktisk ikke en bekendelse, men en fast vending, der ikke skal lægges mere i end nødvendigt. Og må jeg sige, at det, der er det særlige for dansk kultur – det er en oplysning til hr. Kamal Qureshi – er, at man netop ud fra kristendommens forståelse af kultur og samfund overhovedet ikke kan bruge Vorherre, det kan man faktisk ikke.

Må jeg sige, at dansk kultur er nøje sammenhængende med kristendommens sondring mellem Guds og kejserens rige, og netop derfor sættes samfundet i dansk kultur som noget rent verdsligt eller med et finere ord sekulært, noget, der er ganske fremmed for enhver anden kultur.

Må jeg så lige sige til sidst, at integrationsloven er jo ikke lavet af regeringen. Den blev lavet af den forrige regering, og det er den lov, der var trekantet, og som regeringen prøver på at gøre bedre.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil da gerne tage imod hr. Søren Krarups glæde over, at jeg anfører, hvordan den danske kultur er set med mine øjne og dermed med mange af de menneskers øjne, jeg deler kultur med. Der er ikke nogen tvivl om, at den definition af danskheden, som hr. Søren Krarup står for, er noget, jeg ikke på nogen måde kan tilslutte mig, og jeg er fuldstændig klar over, at det er der mange andre i det her land, der heller ikke kan.

Desuden vil jeg lige sige, at SF jo ikke har stemt for den tidligere integrationslov, så derfor kan vi ikke klandres. Det mener jeg heller ikke Enhedslisten har. Så det er jo reelt set en diskussion, som må ske i en snæver partikreds her i Folketinget, og som hr. Søren Krarup kan skælde ud på.

Det, som er lidt underligt for mig at se, er, at hvis hr. Søren Krarup mener, at det er et meget, meget dansk træk at adskille tingene, så kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Søren Krarup gentagne gange anfører den kristne religion som bærende for det danske samfund, hvis hr. Søren Krarup